

НЕДѢЛЯ Д

ЗА ВѢРАТЪ И НАДЕЖДАТЪ.

Истинѹ глаголю кама, тако ни во
израили толикѹ вѣрѹ обрѣтохъ.

Благослови отче!

Нѣма по така и силна работа отъ истиннатъ вѣрѹ и надеждѹ на бо-
га: защото вѣрата и надеждата сѹ майка на сичките добрини и как-
вото поискаме съ вѣрѹ отъ бога, лесно го прѣемваме, само ако бѣде
полезно (файдаліа). Съ тѣзи вѣра Авраамъ сѹ оправда и роди на
старостъ сына Исаака, съ тѣзи вѣрѹ Анна роди пророка Самѣила. Съ
тѣзи вѣрѹ и днешнымъ евангелскій стоначалникъ (ис-башіа) испросилъ
исцѣленіе за слѣгата си, както ще чѣете сега отъ евангеліето.

Отъ Маттеа зачало кѣ.

Во онова крѣме като дошелъ Исѹсъ въ градъ Капернаѹмъ, дошелъ при
него единъ стоначалникъ (исбашіа) и рекалъ: господи слѣгата ми ле-
жи въ дома и сѹ мѣщи злѣ. А христосъ мѹ казалъ, азъ ще дода да
го исцѣре. Тога стоначалника рекалъ: господи, не сѹмъ достоенъ да
влезешъ въ къщата ми, но само кажи рѣчь, и знае чи ще оздраве
слѣгатъ ми; защото и азъ имамъ подъ властѣтъ си войни и като
река на едного иди, отива, и на другій доиди и дохожда, и като ре-
ка на слѣгата си направи това направи го. Тѣй като чѹлъ Исѹсъ,
рекалъ на онымъ, които бѣе подиръ него: Истинна ви дѣмамъ какъ
только вѣрѹ нити въ израила намерихъ. Но дѣмамъ ви: какъ мнози-
на ще додатъ отъ востокъ и западъ и ще влезнатъ при Авраама Иса-
ака и Иакова въ царството небесно, а синовете на небесното царство
ще бѣдѣтъ испѣдени въ вѣнкашнатъ темнотѣ, гдѣто ще бѣде плачь и
скръзаніе съсъ жѣбы. А на стоначалника рече: иди си и каквото си
повѣркалъ нека ти бѣде, и оздраве слѣгата мѹ този часъ.

ТЪАКОВАНІЕ.

Този стоначалникъ не бѣлъ Евреинъ, но друговѣрецъ и идолопоклон-
никъ, който ималъ подъ властѣтъ си сто войни. Той обычалъ много